

Nr 264.

Godkänd av första kammaren den 21 maj 1920.

Godkänd av andra kammaren den 21 maj 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående grunder för bestämmelser i fråga om användande av sax för fångande av djur jämte i ämnet väckta motioner.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 47.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 14 februari 1920 avlåten proposition, nr 110, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, förklarat Sig vilja inhämta riksdagens yttrande över i statsrådsprotokollet intagna grunder för bestämmelser i fråga om användande av sax för fångande av djur.

I detta sammanhang har riksdagen till behandling förehaft två inom riksdagen väckta motioner, vari hemställts, i den ena, att riksdagen måtte besluta bifalla Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition med sådan ändring, att fångande av räv medelst sax må vara tillåtet inom hela Norrland, Kopparbergs och Värmlands län; samt, i den andra, bland annat, att riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition måtte uttala sig för att särskilda bestämmelser borde utfärdas beträffande rävsaxskalmarnas höjd och tjocklek.

Av den i ärendet förebragta utredningen synes riksdagen framgå, att sax försedd med tandade skalmar bör såsom fångstmedel få till-

gripas i kampen mot varg och järv, att det för sälens efterhållande är önskvärt att äga tillgång till sax, vilken, då den är gillrad under vattenytan, icke torde behöva befaras medföra djurplågeri, att vid vatten, där fiskodling bedrivs, sax, och jämväl dylik med tandade skalmar, bör tillåtas för fångst av utter, särskilt som något djurplågeri knappast torde vara därmed förenat, samt att sax för fångst av rovfåglar fortfarande torde böra vara tillåten i den av departementschefen föreslagna omfattningen.

Vad beträffar användandet av sax för fångst av räv, synes riksdagen bärande skäl tala för att i detta hänseende genomföra samma föreskrifter för hela landet. Emellertid har riksdagen icke kunnat undgå att finna, att de hittills för denna fångst använda saxarna icke varit av den beskaffenhet, att djurplågeri genom deras konstruktion i möjligaste mån uteslutits. Det har därför synts riksdagen, att, innan medgivande till rävfångst med sax lämnas, utredning bör verkställas för åstadkommande av en rävsaxtyp, varigenom djurplågeri i största möjliga mån undvikes. Lyckligast vore, om en sådan saxtyp kunde utfinnas, vars verkan på det fångade djuret vore ögonblickligen dödande.

Med hänsyn till angelägenheten av erforderlig kontroll över djurfångster med sax synes jämväl enligt riksdagens mening föreskrift om särskilt tillstånd därtill av vederbörande länsstyrelse böra stadgas. Emellertid vill riksdagen framhålla önskvärdheten av, att formerna för dylikt tillstånds utverkande göras så enkla som möjligt.

Under åberopande av det anförda får riksdagen förklara, att, med ovan angivna undantag, från riksdagens sida icke något är att erinra mot de i statsrådsprotokollet intagna grunderna för bestämmelser i fråga om användande av sax för fångande av djur.

Stockholm den 21 maj 1920.

Med undersåtlig vördnad.
